

větším jde ve skutečnosti o zaručení svobody vykořisťovat, prodávat a týrat prostitované lidi (z valné většiny ženy). Kritičky pornografie z řad feministek slychají, že omezují svobodu slova producentů pornografie, jejichž hláskou troubou je sdružení Free Speech Coalition (Koalice za svobodu slova). Toto sdružení vzniklo roku 1991 na obranu zábavy pro dospělé a pornografického průmyslu před omezováním „svobody projevu“, ve svých médiích a tiskových zprávách používá jazyk boje za lidská práva a občanské svobody, a naprosto tak zkresluje ideje, které byly a jsou nástrojem bezmocných v boji proti mocným. Úplně je převrátily. Přitom pokud by zákonodárci a filozofové brali v úvahu logické a sociálně etické úvahy feministek, v tomto případě velmi užitečný pojem „slušného projevu“ („fair speech“, McLellan, 2010), nestali by se z obavy, že dochází k porušování prvního dodatku ústavy USA, obránci těch, kteří „svobodu projevu“ zneužívají.

„Lidé mají právo mít přesudky,“ prohlásil australský generální prokurátor George Brandis v australském Senátu 23. března 2014 (Harrison a Swan, 2014). Obhajoval tak zrušení oddílu 18C zákona o rasové diskriminaci, jež navrhovala liberální vláda.⁻¹⁷ Zákon o rasové diskriminaci má přitom chránit oběti urážek, hanobení, ponižování či zastrasování na základě rasového původu (ComLaw, 2013).

-17

Za porušení oddílu 18C australského zákona o rasové diskriminaci byl v roce 2011 stíhán pravíkový novinář Andrew Bolt. Jeho právníci a následně i George Brandis tvrdili, že komentátoři v médiích by měli požívat větší svobody projevu. Tento názor napadly domorodé, židovské a muslimské komunity po celé zemi. Kritizovaly jej také feministické organizace, organizace heterosexuálních a LGBTI a lidskoprávní organizace.

46

Přestože se o tématu svobody slova v Austrálii hodně mluví, parametry diskuse jsou natolik vadné, že lze na nejvyšší říct, že pokud by se oddíl 18C zákona o rasové diskriminaci zrušil nebo novelizoval, ze strany mocných by docházelo jen k častějšímu slovnímu napadání těch, kteří už jsou projevům nenávisti stejně vystaveni. Brandis a další však místo problematizování „svobody slova“ požadují právo na přesudky, a svoboda mít přesudky tak dostává přednost před spravedlností ve společenských vztazích. Pokud by se do argumentace přidalo pojetí „slušného projevu“, podoba diskuse by se změnila. Přednost by dostala slušnost a spravedlnost.

47